

Forslag

til

Lov om ændring af lov om film og biografer.

Fremsat den 17. februar 1976 af *Poulsgaard* (FP), *Svend Andersen* (Rosk. a.) (FP) og *Kirsten Jacobsen* (FP).

§ 1.

I lov nr. 236 af 7. juni 1972 om film og biografer foretages følgende ændringer:

1. §§ 6-18, 21-22, 24-30 og 32 ophæves.

2. § 23, stk. 1, affattes således:

„Overtrædelse af § 1, stk. 1, § 5, stk. 1-4, og § 20, stk. 3, straffes med bøde.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1976.

Bemærkninger til lovforslaget.

Formålet med lovforslaget er at bringe statens støtte til filmbranchen til ophør. Forhåbentlig vil eksemplet smitte af på kommunerne, således at også de ophører med at drive biografvirksomhed, jfr. Folketingstidende 1974-75, 2. samling, spalte 7983.

Forslagsstillerne kan ikke godtage, at skatteyderne fortsat skal bidrage til hobbybetonede fornøjelser, fordi de falder inden for filmområdet, mens andre fornøjer sig i fritiden med andre sysler, som skatteborgerne heller ikke bør støtte. Der er klart tale om opgaver, som borgerne selv må klare, og ikke om nogen fællesskabsopgave. Skatteyderstøtten er konkurrenceforvridende. Det gælder i forholdet mellem filmområdet og andre brancher. Det gælder imidlertid også inden for filmbranchen mellem på den ene side dem, der får tillusket sig stor støtte, og på den anden side dem, der får lille eller ingen støtte.

Synspunktet gælder også statens filmcentral. Endvidere mener forslagsstillerne ikke, at der fortsat bør ofres skatteydermidler på forskning og uddannelser inden for filmområdet. Dette gælder såvel filminstitutet og universiteter som andre statsinstitutioner eller statsstøttede organer, der beskæftiger sig med film eller filmtekniske forhold.

Fremskridtspartiet er for, at det er forbrugernes,

der skal bestemme, hvad der skal produceres, og kun forbrugerne. Vi er især imod, at det, der skal produceres, skal bestemmes af formynderiske kulturpaver og bedrevidende smagsdommere. Det bør være det filmforbrugende publikum, der bestemmer, hvad der produceres. De penge, der skal gå til filmproduktion, skal komme fra filmpublikum, og de skal gå direkte til dem, der producerer filmene. De skal ikke ind omkring statskassen. Det må være klart for alle, der ønsker nedtrængning af den offentlige sektor.

Forslaget vil sikre filmforbrugerne, og det vil sige borgerne, at der produceres de film, som borgerne har lyst til at se, og at der forevises de film, som folk har lyst til at se, og ikke nogle, som nogle kulturpaver, missionærer, kunne man også godt sige, mener at publikum bør se.

Ja, nogle vil sige, her sker jo blot det, at man tager nogle penge fra borgerne, og så deler man dem ud til borgerne igen. Ja tak, for det første tager man dem ikke blot fra de borgere, der er filminteresserede, man tager dem også fra alle mulige andre. For det andet deler man dem ganske vist ud til de filminteresserede, men den store part af dem, der er filmpublikum, har ikke nogen indflydelse på, hvad det er for film, der produceres. Det er ikke noget godt system. Det